

У чому краса і багатство української мови?

Український поет Володимир Сосюра в часи Великої Вітчизняної війни закликав:

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.

У кожному художньому творі ми знаходимо золоті зерна добра, барвистої краси мови. А мова наша дуже багата. Нею можна висловити найскладніші думки, найтонші почуття і переживання, передати враження про побачене, почуте, прочитане.

Про красу і багатство української мови влучно говорить український поет Олександр Підсуха у вірші "Мова":

Ой яка чудова українська мова!
Де береться все це, звідкіля і як?
Є в ній ліс-лісок-лісочок, пуща, гай, діброва,
Бір, перелісок, чорноліс. Є іше й байрак!

Мова - одне із чудес, за допомогою якого люди передають найтонші відтінки думок і почуттів. Вона віддзеркалює душу народу, його історію...

Мова - то цілюще джерело, і хто не припаде до нього вустами, той всихає від спраги. Століттями мова народу була тією повноводою річкою, яку ми називаємо поезією. Поетична грань живе в слові, і слово немислиме без неї, як немислима річка без води. Наша рідна мова - запашна, співуча, гнучка, милозвучна, сповнена музики і квіткових пахощів.

Проголошення незалежності дало право зайняти українській культурі належне їй місце. А основою, джерелом культури є материнська мова.

А яка ж красива, яка милозвучна ота материнська рідна мова. Яка багата у висловах, порівняннях, метафорах, гіперболах тощо.

Вони не можуть не вплинути на людські почуття. Скажімо, картина дощу з повісті "Микола Джеря" Нечуя-Левицького: "Море застогло й загуло, як сосновий бір в час бурі. Берег закутався в туман та в дощ. Сонце зійшло за хмари. Все змішалось в одну мить і злилось до купи: і земля, і море. На морі стало поночі, і тільки вітер свистів, шипів та ревів, як звір." Або ранок у лісі з казки "Хо" М. Коцюбинського: "Стрепенувся врешті ліс і собі загравав... Зашепотіли збуджені листочки, оповідаючи сни свої, заметушилась у травичці комашня, розітнулося в гущині голосне щebetання й полинуло високо - туди, де небо міниться, де небо грає всякими барвами..."

Характерною особливістю пейзажів "Дощ" та "Ранок у лісі" є багатство тропів, які впливають на почуття людини.

Отже українська мова - дар Божий. Вона багата, ніжна й ласкава, мудра, доброзичлива, глибокодумна, чиста, правдива. Ми низько вклоняємося нашим пращурам за воістину солов'їну мову! І нам - тим, хто живе нині на прадавній матінці-землі, треба багато зробити, щоб усі зросійщені українці зрозуміли велич та красу своєї мови.